

Sentencja

Przepisy art. 43 WE i 48 WE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym — takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym — zgodnie z którymi do utworzenia prywatnego zakładu opieki zdrowotnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystrycznego wymagane jest uzyskanie zezwolenia, a zezwolenia tego nie udziela się, jeżeli w związku z istniejącą już ofertą świadczeń lekarzy, którzy zawarli umowy z kasami chorych, nie ma zapotrzebowania uzasadniającego utworzenie takiego zakładu, ze względu na to, że przepisy te nie poddają takiemu systemowi w równy sposób praktyk grupowych oraz że nie opierają się na warunku mogącym w wystarczający sposób zakreślić ramy uznania władz krajowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Mitsui & Co. Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-256/07) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Zwrot należności celnych — Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) — Wartość celna — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 145 ust. 2 i 3 — Uwzględnienie, w ramach ustalania wartości celnej, płatności dokonanych przez sprzedawcę z tytułu zobowiązania gwarancyjnego zawartego w umowie sprzedaży — Stosowanie w czasie — Przepisy materialne — Przepisy proceduralne — Moc wsteczna przepisu — Ważność

(2009/C 113/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mitsui & Co. Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 29 ust. 1 i ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) oraz art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, str. 1) w brzmieniu ustalonym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r. (Dz.U. L 68, str. 11) — Ważność tych ostatnich przepisów w zakresie, w jakim mają one zastosowanie retroaktywne również względem przywozów, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed wejściem w

życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 444/2002 — Uwzględnienie w ramach określenia wartości celnej przywiezionych towarów płatności uiszczonych przez sprzedającego w wykonaniu zobowiązania wynikającego z gwarancji przewidzianej w umowie sprzedaży, celem refundacji kupującemu kosztów poniesionych w związku ze świadczeniami z tytułu gwarancji, które musiał ponieść na rzecz swych klientów wobec wystąpienia wad w towarach

Sentencja

1) Artykuł 29 ust. 1 i 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, jak również art. 145 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że w razie gdy wady towarów ujawnione po dopuszczeniu tych towarów do swobodnego obrotu, lecz co do których wykazano, że istniały one przedtem, powodują, zgodnie z umownym zobowiązaniem gwarancyjnym, zwrot w późniejszym czasie, którego dokonuje sprzedawca będący jednocześnie producentem na rzecz kupującego, odpowiadający kosztom napraw przedstawionych na rachunkach wystawionych mu przez jego dealerów, tego rodzaju zwrot może powodować obniżenie wartości transakcyjnej tych towarów i w konsekwencji ich wartości celnej, która została zadeklarowana na podstawie ceny uzgodnionej pierwotnie między sprzedawcą będącym jednocześnie producentem a kupującym.

2) Artykuł 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002 nie ma zastosowania do operacji przywozu, w przypadku których zgłoszenia celne zostały przyjęte przed dniem 19 marca 2002 r.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-270/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu badań i kontroli weterynaryjnych — Dyrektywa 85/73/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004

(2009/C 113/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Erlbacher i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy, U. Karpenstein, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 i art. 5 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 85/73/WE z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz.U. L 32, str. 14), zmienionej dyrektywą Rady 97/79/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz.U. L 24, str. 31), oraz art. 27 ust. 2, 4 i 10 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja 2006 r. (Dz.U. L 136, str. 3) — Przepisy krajowe dotyczące kontroli sanitarnych mięsa umożliwiające nałożenie obok opłaty wspólnotowej specjalnej opłaty za koszty badań bakteriologicznych świeżego mięsa

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-275/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Karnety TIR — Cła — Środki własne Wspólnot — Udostępnienie — Termin — Odsetki za zwłokę — Zasady księgowania)

(2009/C 113/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms, M. Velardo i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (Przedstawiciele: I. Braguglia et G. Albenzio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 i 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1), oraz art. 6 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, które z mocą od dnia 31 maja 2000 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1) — Zasady rachunkowości — Odsetki za zwłokę należne w przypadku spóźnionej zapłaty środków własnych

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Firma Baumann GmbH przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-309/07) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Opłaty związane z inspekcjami i kontrolami weterynaryjnymi — Dyrektywa 85/73/EWG)

(2009/C 113/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Baumann GmbH

Strona pozwana: Land Hessen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust. 3 oraz pkt 1 i 2 lit. a) i pkt 4 lit. a) i b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych świeżego mięsa dyrektywami mięsa drobiowego (Dz.U. L 32, s. 14), zmienionej dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. (Dz.U. L 162, s. 1) — Regulacja wprowadzająca rozróżnienie między ubojem w wielkich zakładach a innymi operacjami uboju, dokonująca degresywnego ustalenia stawek opłaty dla różnych gatunków zwierząt i zwiększająca opłaty w odniesieniu do uboju poza normalnymi godzinami.

Sentencja

- 1) Punkt 4 lit. a) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że nie uprawnia on państw członkowskich do odstąpienia od struktury opłat przewidzianej w pkt 1 i pkt 2 lit. a) rozdziału I załącznika A i pobierania opłaty, której wysokość jest zróżnicowana stosownie do wielkości zakładów i zostaje ustalona degresywnie w zależności od liczby zabitych zwierząt, z podziałem na rodzaje zwierząt.